

Kołatek uparty (*Anobium pertinax*)

Kołatek uparty jest bardzo pospolity w naszym kraju. Występuje w lesie, gdzie nie czyni szkód, ale częściej w budynkach, gdzie upodobał sobie martwe drewno drzew iglastych, stąd rzadko atakuje drewno liściastych.

Samice i samce pojawiają się od końca kwietnia i można je znaleźć do czerwca. Po kopulacji samica składa jaja na ściany starych żerowisk lub w szpary drewna zawilgoconego i już zagrzybionego. Wybiera elementy drewniane położone w dolnych częściach budynku takie jak legary, podłogi, drewniane elementy znajdujące się w piwnicach.

Z jaj wylęgają się **larwy**, które żerują i tworzą żerowiska podobne do kołatka domowego. Kołatek uparty wypełnia chodniki żerowiskowe mączką drzewną i spłaszczonymi grudkami odchodów. Szerokość chodników osiąga 3 mm.

Wyrosnięte larwy budują kolebkę poczwarkową o długości od 4 do 10 mm, którą prostopadle umieszcza do powierzchni drewna. **Przepoczwarczenie** następuje w lecie, ale chrząszcze opuszczają otwory wylotowe dopiero wiosną następnego roku.

Kołatek uparty kończy dzieło zniszczenia elementu drewnianego zapoczątkowane przez grzyby, dlatego ochrona budynków przed tym szkodnikiem powinna polegać na zabezpieczeniu drewna przed zawilgoceniem i zagrzybieniem. Drewno o wilgotności poniżej 20% nie jest atakowane przez kołatka upartego.